

АЖЕЛЬ В.О. ГОРБУНОВ М.П., к.е.н., доц.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ НАЦІЇ В КОНСТЕКСТІ РОЗВИТКУ БІОПАЛИВНОГО ВИРОБНИЦТВА

Серед багатьох чинників, які здійснюють вплив на рівень продовольчої безпеки України, чільне місце посідає виробництво біопального із продовольчої сировини. Цілком ймовірно, що збільшення площ під «енергетичними» рослинами при фактичній урожайності сільськогосподарських культур, неминуче призведе до звуження продовольчої пропозиції, підвищення рівня агроінфляції та зменшення економічної доступності товарів продовольчої призначення. Що, з точки зору забезпечення продовольчої безпеки нації, є контрпродуктивно. Тому дослідження усіх аспектів біопаливного виробництва, особливо в контексті його впливу на функціонування національного продовольчого ринку, є актуальною науковою проблемою.

На сучасному етапі утворився енергетичний цугцванг – з однієї сторони нафта вичерпується, а тому зростання цін на неї є неминучим, що збільшує продовольчі ціни; з іншої – найближчою альтернативою нафтопродуктам є біопаливо, збільшення виробництва якого зменшує виробництво продовольства, що також збільшує продовольчі ціни. Проблема вибору між купівлею нафти (нафтопродуктів) та власним виробництвом моторного біопалива чинна лише до тих пір, доки нафта використовується як домінуючий енергоносіє. Наразі ми повинні виходити із того, що діючий автомобільний та машинно-тракторний парк України потребує моторного палива, яке може бути вироблене і з нафти, і з біосировини. При чому нафти стає усе менше і вона стає усе дорожчою. Виходячи із того, що забезпечення продовольчої безпеки нерозривно пов'язане із забезпеченням енергетичної безпеки, актуальною є проблема обґрунтування паливних альтернатив.

Зважаючи на усі переваги і недоліки біопаливного виробництва ми вважаємо, що виготовлення моторних палив із товарної біомаси сільськогосподарських рослин, або як його називають – перше покоління біопалив – це вимушений, тимчасовий захід. Його мета – адаптуватися до дефіциту нафти та набути науково-технічного, управлінського і організаційного досвіду виробництва палива із альтернативних (відновлюваних) джерел енергетичних ресурсів. Майбутнє – за розвитком біопалив другого покоління з лігніноцелюлозних біомас та дослідження з наступним упровадженням інтегрованих біоперегонних виробництв. Розвиток виробництва біопалив другого покоління є настільки важливим для України, що повинен знайти свої відображення у відповідній державній цільовій комплексній програмі.